

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 4To/73/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6121010170
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 09. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr., MBA Martin Ľupták, PhD.
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2022:6121010170.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Martina Ľuptáka, PhD. a sudcov JUDr. Jozefa Mikluša a JUDr. Petra Kvietka, v trestnej veci obžalovaného V.. N. D., stíhaného pre pokračovací prečin podvodu podľa § 221 ods. 1, 2 Tr. zák., na verejnom zasadnutí konanom dňa 13. septembra 2022, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Banská Bystrica, sp.zn. 6T/12/2021 zo dňa 12. 04. 2022, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. odvolanie obžalovaného V.. N. D. z a m i e t a .

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Banská Bystrica, sp.zn. 6T/12/2021 zo dňa 12. 04. 2022, bol obž. V.. N. D. uznaný za vinného z pokračovacieho prečinu podvodu podľa § 221 ods. 1, 2 Tr. zák., ktorého sa dopustil tým,

v období od 19.10.2018 do 27.02.2019 v mene spoločnosti F. spol. s r.o., F. cesta č. XX/C, H. H., IČO: XX XXX XXX na základe plnej moci zo dňa 26.04.2018, v jej sídle, ako v sídlach odberateľa, resp. na iných ďalších presne nezistených miestach prebral od odberateľa platby a následne uzatváral zmluvy o dielo, na základe ktorých:

- odberateľovi spoločnosti F. M., s.r.o. T. G. č. X/X, M., IČO: XX XXX XXX vystavil dňa 19.10.2018 faktúru č. G na sumu 2.433,- €, dňa 14.01.2019 preddavkovú faktúru č. G na sumu 1.216,- €, dňa 20.02.2019 preddavkovú faktúru č. G na sumu 1.135,- €, dňa 27.02.2019 preddavkovú faktúru č. G na sumu 4.680,- €, v ktorých však uviedol účty: V. G XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX a V. G XXXX XXXX XXXX XXXX, ktoré však nepatria spoločnosti F. spol. s r.o., na ktoré boli fakturované sumy odberateľom uhradené pričom takto prijaté finančné prostriedky nepoužil na účel, na ktorý mu boli poskytnuté, objednaný tovar odberateľom nedodal a do dnešnej doby nezdokladoval ich reálne použitie v súvislosti s podnikaním spoločnosti F. spol. s r.o., čím spôsobil poškodenej spoločnosti F. spol. s r.o., F. cesta č. XX/A, H. H., V.: XX XXX XXX škodu vo výške 5.168,20 €.

Za toto konanie ho okresný súd odsúdil a to podľa § 221 ods. 2 Tr. zák., v spojení s § 38 ods. 2 Tr. zák. trest odňatia slobody vo výmere osemnásť mesiacov. Súd podľa § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zák. výkon trestu odňatia slobody obžalovanému podmiennečne odložil a podľa § 50 ods. 1 Tr. zák. mu určil skúšobnú dobu dva roky.

Súd podľa § 288 ods. 1 Tr. por. odkázal poškodenú spoločnosť F. spol. s r.o., F. cesta č. XX/C, H. H., V.: XX XXX XXX, s jej nárokom na náhradu škody na civilný proces.

Svoje rozhodnutie prvostupňový súd odôvodnil tým, že na základe vykonaného dokazovania nebolo jednoznačne a spoľahlivo preukázané, že obžalovaný konal v mene spoločnosti F., s.r.o., v prípade všetkých troch obchodoch uvedených v podanej obžalobe. Súd nemal pochybnosti o tom, že obžalovaný konal v mene spol. F., s.r.o. pri uzatváraní so spol. F. M., s.r.o. Táto skutočnosť vyplývala jednak z výpovede svedka V.. I. H., konateľa spol. F. M., s.r.o., pričom ani samotný obžalovaný nespochybňoval,

že by pri tomto obchode nekonal za spol. F., s.r.o. Okresný súd mal ďalej za preukázané, že na základe vykonaného obchodu obžalovaný vystavil v mene spol. F., s.r.o. spoločnosti F. M., s.r.o. štyri preddavkové faktúry, zároveň je nepochybné, že obžalovaný v uvedených faktúrach uviedol čísla účtov, ktoré nepatriли spol. F., s.r.o. Okresný súd mal teda z konania obžalovaného za nepochybné, že tento pri uzatváraní obchodu vystupujúc v mene spol. F., s.r.o., uviedol spol. F., s.r.o., do omylu v tom, že finančné prostriedky si nechal posielat' na účty nepatriace spoločnosti, v mene ktorej konal, teda na účet, s ktorým bol sám oprávnený disponovať, resp. na účet, ktorým bol oprávnený disponovať syn obžalovaného. V. N. X. potvrdil, že o predmetnom obchode ani nemal vedomosť a dozvedel sa o ňom až v čase, keď spol. F. M., s.r.o. žiadal spol. F., s.r.o. o vrátenie peňazí. Podľa názoru súdu takéto konanie nemohlo byť kvalifikované ako prečin sprenevery tak, ako bolo kvalifikované v podanej obžalobe, ale konanie obžalovaného napríňalo znaky podvodu podľa § 221 ods. 1, 2 Tr. zák., na čo súd obžalovaného a prokurátora počas konania aj upozornil. Na druhej strane okresný súd však nemal za preukázané, že obžalovaný vystupoval v mene spol. F., s.r.o. aj pri uzatváraní obchodov s I. Z. R. a I. X.. Bolo zrejmé, že I. Z. R. ako fyzická osoba vyzývala obžalovaného na vrátenie uvedenej sumy a zo žiadneho dôkazu nevyplývalo, že by podobná výzva bola zasielaná obžalovanému aj zo spol. F., s.r.o., v mene ktorej mal konať. Za rovnako nespoľahlivo preukázané mal okresný súd aj to, že obžalovaný vystupoval v mene spol. F., s.r.o. aj pri uzatváraní obchodu s I. X.. Vzhľadom na tieto skutočnosti súd vyňal časť skutku týkajúcu sa obchodu s I. Z. R. a I. X. a obžalovaného uznal vinným len vo vzťahu ku konaniu so spol. F. M., s.r.o. Súd pri ukladaní trestu konštatoval, že na strane obžalovaného neexistovala žiadna poľahčujúca, ani priťažujúca okolnosť a súd pri ukladaní trestu vychádzal zo zásady, že trest odňatia slobody je pri ukladaní pokladaný za najprísnejší druh trestov v zmysle § 32 Tr. zák. Vzhľadom k tomu, že vychádza zo základnej trestnej sadzby určenej v osobitnej časti Trestného zákona v rozsahu 1 až 5 rokov, ukladal obžalovanému trest odňatia slobody na spodnej hranici zákonom určenej trestnej sadzby a to 18 mesiacov, s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu 2 rokov. poškodenú spol. F., s.r.o. s jej nárokom na náhradu škody odkázal na civilný proces, keďže obžalovaný bol v civilnom procese zaviazaný na úhradu sumy, ktorá prevyšuje výšku spôsobenej škody v predmetnom trestnom konaní.

Proti tomuto rozsudku v zákonom stanovenej lehote podal odvolanie obž. V. N. D., ktoré prostredníctvom svojej obhajkyne dodatočne odôvodnil, pričom uviedol, že súd účelovo vyhodnotil jeho tvrdenie, že len neprijatím elektronického platobného rozkazu, resp. odkliknutím jeho prijatia došlo k situácii, že sa stal právoplatným upomínací platobný rozkaz pod č. 5 Up 8/1155/2020, na základe ktorého bol povinný zaplatiť spol. F., s.r.o. škodu, pričom podľa vyjadrenia V. X., táto suma pozostávala aj zo sumy, ktorú spol. F. musela vrátiť spol. F. M.. Súd však nedisponoval žiadnym dokladom, z ktorého by bolo zrejmé, že naozaj išlo o vrátenie sumy spol. F. M., zároveň súd neakceptoval tvrdenie, že do dňa pojednávania nedošlo k dohode medzi ním a spol. F. a dodnes nedošlo k vysporiadaniu čiastky, ktorou dotoval pokladňu vo výške 12 071,- €. Mal za to, že je zrejmé, že minimálne v časti spôsobenia škody nebola naplnená skutková podstata ani prečinu podvodu, ani prečinu sprenevery, nakoľko nebolo preukázané to, čo tvrdí skutková veta, že tovar odberateľom dodaný nebol a do dnešnej doby nebolo zdokladované reálne použitie finančných prostriedkov.

Na základe podaného odvolania Krajský súd v Banskej Bystrici v zmysle ust. § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť všetkých výrokov napadnutého rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im prechádzalo s tým, že na chyby, ktoré neboli odvolaním vytykané, prihliadol len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. Po postupe citovaného ustanovenia krajský súd dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné.

Podľa § 2 ods. 10 Tr. por. orgány činné v trestnom konaní postupujú tak, aby bol zistený skutkový stav veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, a to v rozsahu nevyhnutnom na ich rozhodnutie. Dôkazy obstarávajú z úradnej povinnosti. Právo obstarávať dôkazy majú aj strany. Orgány činné v trestnom konaní s rovnakou starostlivosťou objasňujú okolnosti svedčiace proti obvinenému, ako aj okolnosti, ktoré svedčia v jeho prospech, a v oboch smeroch vykonávajú dôkazy tak, aby umožnili súdu spravodlivé rozhodnutie.

Podľa § 2 ods. 12 Tr. por. orgány činné v trestnom konaní a súd hodnotia dôkazy získané zákonným spôsobom podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán.

Podľa § 168 ods. 1 Tr. por. ak rozsudok obsahuje odôvodnenie, súd v ňom stručne uvedie, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia opiera a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov, najmä ak si navzájom odporujú. Z odôvodnenia musí byť zrejmé, ako sa súd vyrovnal s obhajobou, prečo nevyhovel návrhom na vykonanie ďalších dôkazov a akými právnymi úvahami sa spravoval, keď posudzoval dokázané skutočnosti podľa príslušných ustanovení zákona v otázke viny a trestu. Ak rozsudok obsahuje ďalšie výroky, treba odôvodniť aj tieto výroky.

Citovanými ustanoveniami sa prvostupňový súd dôsledne riadil. V odôvodnení svojho rozhodnutia veľmi explicitne, presne a správne zistil skutkový stav, o ktorom nemá ani krajský súd dôvodné pochybnosti, práve naopak, prvostupňový súd správne vyhodnotil naplnenie jednotlivých znakov skutkových podstát a správne vyhodnotil aj skutočnosť, že časť skutku tak, ako bol žalovaný, nebol v rámci prvostupňového konania preukázaný. S časťou skutku tak, ako bol žalovaný, v ktorej mal prvostupňový súd za spoľahlivo preukázané skutočnosti, týkajúce sa konania obžalovaného v mene spol. F., s.r.o., a to najmä vo vzťahu pri uzatváraní obchodu so spol. F. M., s.r.o.

Zároveň je nepochybné, že obžalovaný pri uzatváraní obchodu vystupoval v mene spol. F., s.r.o., čím uviedol spol. F., s.r.o. do omylu v tom, že finančné prostriedky si nechal posielat' na účty nepatriace spoločnosti, v mene ktorej konal, ale na účet, s ktorým bol sám oprávnený disponovať, resp. s ktorým bol oprávnený disponovať syn obžalovaného.

Zároveň krajský súd sa stotožňuje aj s úvahami prvostupňového súdu o druhu a výmere trestu a i v tomto poukazuje krajský súd na tieto úvahy uvedené v odôvodnení rozsudku, ktoré si rovnako tak krajský súd v plnom rozsahu osvojuje a v podrobnostiach na ne odkazuje. Bolo nepochybne preukázané, že obžalovaný sa dopustil predmetnej trestnej činnosti, pričom ani komplikované a do istej miery absurdné vzťahy medzi spol. F., s.r.o. a S. G., s.r.o. nič nemenia na skutočnosti, že svojím konaním naplnil znaky skutkovej podstaty tak, ako to ustálil prvostupňový súd a teda spáchal pokračovací prečin podvodu podľa § 221 ods. 1 Tr. zák.

Z týchto dôvodov preto krajský súd odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietol.

Toto uznesenie bolo prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.